Шаляпіна і Гмирю
Без мікрофона чув весь світ,
А цей — несе його, мов гирю,
І за собою тягне дріт.

Спішить на сцену перед нами
І починає ще здаля
Завзято бацати ногами
Й варіювати "ля-ля-ля!"

Хоч безголосий —
Є в металі
Запас незайманих джерел!
Тож верещить динамік в залі,
Як недорізаний козел!

Збагни — чи спів то, чи розмова?
Щось шепче й вертиться, кружля...
Ані мелодії, ні слова!
Лящить обридле "ля-ля-ля!"

Я б не писав про безголосся
І про таких молодиків,
Та щось багато розвелося
У нас подібних "співаків"!

...Скінчивши, радіо включаю,
А в репродукторі здаля —
З тією ж силою лунає
Оте крикливе "ля-ля-ля!"